

е било тѣсно свързано съ националните борби. Подбудителните причини за развитието на печатарството въ другите народи — търговско - стопанските сж чужди на нашето книгопечатане даже за по-големия брой на основаните и следъ освобождението ни печатници.

Презъ 1828 г. Никола Карастояновъ донася въ Самаковъ и скрито отъ гърци и турци поставя въ избата си първата българска печатница, и цѣли 18 години работи на тъмно, за да даде на българите онова, което като грубъ учителъ

ность“ и да „скжси историята на турската държава“.

Особно деятелни сж били печатниците въ Цариградъ. „Печатницата на Цариградски вестникъ“ основана отъ Д-ръ Ив. Богоровъ презъ 1848 г., минала после презъ ръцетѣ на Ал. Екзархъ, С-ие Даскаловъ, П. Р. Славейковъ е била едно могъщо оръжие въ борбата за духовното ни и политическо възраждане.

Драганъ Цанковата печатница и издаваните отъ него български книги

Държавната печатница — София

не можелъ да каже. Осемъ години по-късно Архимандритъ Теодосий открива своята Солунска печатница, но тази българска „змия“ била на два-три пжти изгорена и съсипана отъ гърците — защото печатилъ на смѣтания за загубенъ български езикъ. Потисканъ и гоненъ въ България жадния за българско четмо българинъ продължавалъ своята дейность въ чужбина. Една следъ друга никнатъ българските печатници въ Букурещъ и Цариградъ — „и всѣка новооткрита печатница е таяла въ основите си тежката задача да ускори възраждането на българския народъ чрезъ своята просвѣтна и народополезна дей-

въ България водятъ успѣшно черковната борба, а и печатницата на И. Карапетровъ, макаръ и основана като търговско предприятие, скоро се увлича въ политическите и черковни борби и сподѣля сждбата на другите български печатници.

Букурещките печатници макаръ и да носятъ по-различенъ характеръ сж рожба на културното и революционно дѣло на емиграцията.

Тайниятъ революционенъ комитетъ открива за свои нужди печатница „Отечество“, поета после отъ Хр. Ботевъ, а съ раздѣлянето на емиграцията на „млади“ и „стари“ се открива печатни-